

по нѣкой пѣть да вѣржишь непрѣстанно камто сѣ-
ше-то си управяне, нѣкога наиротивъ, да оти-
вать назадъ, безъ да надминувать границы-ты си,
кои ся виждать да сѣ толкова постоянни, кѣкто и брѣ-
гове-ти на рѣкы-ты по сухж-тѣ земѣ. Тамъ сѣ и
оныя борны области, дѣто раздразни-ти вѣтروه-
разносижъ бора-та, и дѣто разыграно-то море и
небе-то ся удрыжъ едно друго и ся размѣсвать
тука бывать вѣтрѣшны-ты движенія, възвиранія-та
трубы-ты, извѣнрѣдны-ты разыграванія причинени
отъ нѣкой си вулкѣнѣ (огнедышѣщи горы) на кои-то
морскы-ты уста бжлвать огня извѣтрѣ отъ водѣ-тѣ
и издѣвать до небеса еднѣ гжстѣ парѣ размѣсена съ
водѣ, тюркюртъ и смолѣ. По-нататѣкъ глѣдамъ оныя
пропасти [ямы] до кой-то не смѣе человѣкъ да при-
ближи, и кой-то ся виждать да привлѣчижъ корабли-
ты за да ги погалижъ; отъ другѣ странѣ глѣдамъ
широки-ты равнины всякога тихы и мирны, нѣ все
срашны, дѣто вѣтروه-тѣ никога не сѣ вѣяли, дѣто
искуство-то на мореплавателя е бесполѣзно, дѣто
трѣбва да ся стои и да ся умира; най-послѣ като
приглѣдвамъ доръ до крѣйща-та на земныя глобусъ,
виждамъ оныя ледове, кои ся откжсвать отъ земли-
ты на полюсы-ты и дохождать като нѣкой горы; кои-
то плувать и вѣржижъ додѣ сгигижъ на умѣренны-
ты климаты, и ся растопижъ.

Ето пѣрвы-ты нѣчта, кои-то ни прѣдстави голь-
ма-та държява на море-то. Съ мѣліоны жители отъ
всякѣквы видове [тюрліи] нѣселявать сичко-то му про-
странство. Едни покрыти съ легкы шюлупкы, прѣ-
минувать съ скоростъ прѣзъ разны-ты му мѣста;
другы натоварени съ еднѣ голѣмѣ шюлупкѣ, влѣ-